

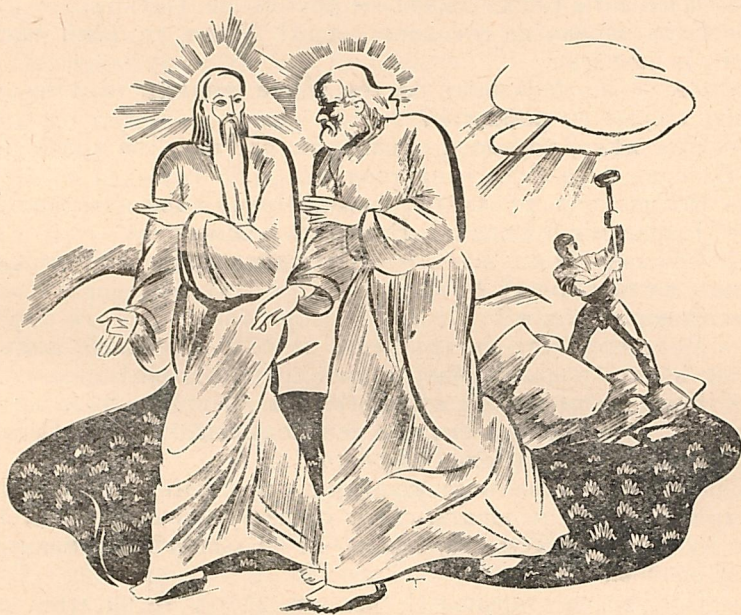

КАМЕНОДЪЛЕЦЪТЪ СИМАХЪ

Народна приказка

Въ едно село край Бѣло море живѣлъ беденъ каменодѣлецъ. Презъ скжсаната му шапка се виждали космитѣ на главата му, а презъ парцаливитѣ му дрехи — месата му. Отъ рано утро до късна вечеръ той вадилъ край селото камъни и ги продавалъ на ония, които искали да си строятъ кжщи. Отъ тази работа печелѣлъ толкова, колкото да не умре отъ гладъ.

Единъ день дѣдо Господъ и св. Петъръ обикаляли невидими земята. Минали край каменодѣльца. Свети Петъръ, като го видѣлъ така окжсанъ и изтощенъ, сърдцето му се свило отъ жалъ, обърналъ се къмъ дѣда Господа и Го замолилъ:

— Господи, смили се надъ този човѣкъ, той живѣе въ страшна мжка и голѣма беднотия.

— На земята той живѣе въ мжка, но ще си спаси душата, — отговорилъ Господъ.

— Смили се, смили се, Господи, и дай му по-добъръ животъ на земята.

— Не всѣки е роденъ за голѣмецъ. И този сиромасъ е роденъ да бжде такъвъ, какъвто го виждашъ. Ако му дамъ богатство, ще си погуби душата.